ZA DUHOVNU OBNOVU.

M o l i t v a .

U prološlom priloženom predavanju konstatirali smo tko smo i što hoćemo. Rekli smo da smo organizacija Katoličke borbene omladine i da hoćemo postići preporod i obnovu svoje najbliže okoline i cijeloga naroda u Kristu.

Upoznali smo i način kako ćemo to postići. Rekli smo da Križarska organizacija hoće da to prrovede okupljanjem, uzgojem i samim vlastutim radom, t- j. akcijom omladine.

Danas bismo htjeli promotriti kako ćemo praktički postići preporod svoj vlastiti i svoje najbliže okoline, da tako djelotvorno suradjujemo u Apostolatu.

Jedno od najvažnijih pomagala u izgradjivanju samoga sebe i tako u pripravljanju za Apostolat, koji je naša lozinka, jest molitva. Molitva znači trajno upravljanje samoga sebe našem najvišem cilju - Bogu. Veliki Španjolac Donoso Cortess je rekao: "Oni, koji se mole, čine mnogo više za sebe i za čovječanstvo, nego oni, koji idu u rat". "Iako adanas svijet ide iz zla u gore, to je samo zato što u svijetu postoji više rat, nego molitva." Što znači molitva najbolja nemnam je prikazao Papa Pio X, kada je rekao za t. zv. kontemplativne, t. j. one redove, kojih je zadaća da se što više usavršuju u molitvi i u neprestanom prikazivanju sebe i svojih potreba Bogu, da su oni "munjovodi", kojo odalečuju od svijeta gromeove srdžbe Božje. "

Molitva je temelj unutarnjeg života, a mi hoćemo da nas svom unutarnjem životu izgradimo svoje vanjsko djelovanje, koje je poziv i cilj naše Križarske organizacije. Rekli smo, da smo mi borbena organizacija. Ta borba očituje se u prvome redu kod našeg unutarnjeg života. Ljudi su skloni na zlo. Mi smo već po svojoj naravi uvijek prije za negativvno, nego za pozitivno I zato je potrebna neprestana borba, jer su naše sile ograničene. Temelj na kojemu počiva i koji je sadržaj te naše borbe za postignuće što veće savršenosti jest molitva. Najljepše se očituje ta borba radi naše nesavršenosti i to traženjem samoga Boga kao naše pomoći, kod samih apostola, u njihovoj želji, kojom su se obratili Kristu: "Nauči nas moliti!" /L. 11. 1./ I zaista, jedino u molitvi i po molitvi osjeća duša potrebu Boga, i potrebu trajnog sjedinjenja s Bogom.

Kada da molimo? Veliki Apostol Pavao je na to pitanje rekao: "Molite neprestano!"/I. Tes. V. 17./ To znači da nam je dan od svog prvog početka posvećen sa svim našim namjerama, željama i činima dan Bogu. Tako naime postupajući mi postizavamo da se sva naša djela pretvore u molitvu, i da su ona pred Bogom zaslužna, jer su već u svojoj prvoj zamisli Njemu posvećena.

Kolikovrsna je molitva? Molitva je dvovrsna: Usmena i mislena.

U prvom redu htjeli bi se pozabaviti i razložiti usmenom molitvom. Što znači usmena molitva? Usmena je molitva ona molitva, koju mi vršimo u našem dnevnom životu prema stanovitim oblicima, t.zv. formulama, propisanim od Crkve. Takovi su oblivi molitve n. pr. Oče naš, Zdravo Marijo, Vjerovanje, Andjeo Gospodnji, Razne litanije i sl. Da li je potrebna usmena molitva? Jest, potrevna je i usmena molitva, jer treba da i usnice mole, ako želimo da moli i srce. Tu nam pomažu česte strjelovite molitve, kojima prikazujemo sebe i svoj rad u bilo kojoj prilici kroz dan.

U čovjeku, koji ne moli, malo po malo, slabi vjera, kao žižak bez ulja. Kad se mi sami osjećamo lijeni, hladni, nepristupačni za bilo kakav rad, napose kad osjećamo neku odvojenost prema molitvi, najbolji lijek su opetovane usnene molitve, napose ako imamo priliku da ih obavimo klečeći pred Spasiteljem ili pred Presv. Oltarskim Sakramentom.

Koji su još prikladni oblici /formule/ usmene molitve?

Osim prije navedenih oblika naših redovnih usmenih molitava, koje nam služe u dnevnom našem životu, ima i drugih oblika, koje nam pruža Crkva za produbljenje našeg duhovnog života. Kako smo već prije spomenuli, mi moramo u prvome redu da izgradimo sebe i svoju nutrinju, ako hoćemo da uspješno i djelotvorno provodimo svoj izvanjsk i Apostolat. Osim Očenaša molitve, koje je sastavio sam Krist, i u kojoj su izražene sve potrebe naše duše, u riječima: "Oče, ne što ja hoću, nego neka bude Tvoja volja", imamo osobito psalama, od kojih neki su osobito prikladni za što dublju izgradnju našega duhovnoga života.

"Smiluj se meni, Bože", Ps. 50. je psalamm koji je Crkva stavila u usta proroku i tako ga primijenila nama pokornicima, koji se u spozanji svoga grijeha pripravljamo za sv. Ispovijed.

"Iz dubine" Ps. 52. odobito je prikladan u našem dnevnom sjećanj pokojnika.

Osim ovih navedenih usmenih molitava, može se svako dobro posluziti i misalovim izvadkom dra. Kniewalda.

Nijedna od ovih molitsva nije zapovijedana. Svatko može moliti da sam odabire po svojoj volji molitve, koje će moliti. Glavno je da se u tome ništa ne protivi duhu Crkve.

Mišlena molitva ili razmatranje.

Što je razmatranje? Sv. Tereza kaže za razmatranje da je ono "prijateljski razgovor s Bogom" u kojemu duša posve intimno razgovara s Bogom, od kojega se osjeća ljubljena". Netko je rekao: "Mi razmatramo kad zatvaramo usta, ali otvaramo srce. Ne govori jezik, već srce ne rabimo riječi, već sveti osjećaj".

Dali je razmatranje potrebno? Jest, jer razmatranjem mi prodiremo u vlastiti naš unutranji život, koji inače u dnevnom životu ostavljamo po strani posve nezapažena. Kad mi razmatrajući promatramo sebe, a usto i promatramo okolinu svoju, opažamo razne stvari, koje bi inače ostale nezapažene, a koje nam smetaju k pravovomu duhovnom životu. K tome dolazi još jedna stvar. Razmatranjem malo po malo promijeni u bolje našu unutarnjost tako, da se mi osjećamo potpuno promijenjeni. Razmatrabje nam pomaže da opet zadobijemo svoju unutarnju duhovnu slobodu, koju smo event. izgubili. Razmatranje je vrlo dobro sredstvo da prekinemo sa dosadašnjim našim negativnim duševnim stanjem, i da se počinjemo osjećati slobodnim sinovima Božjim.

Dobro se veli na jednome mjestu u sv. Pismu:"Da nijesam razmatrao Tvoj zakkon. bio bih već poginuo u svojoj slaboći". Ps. 118, 92. Potreba razmatranja osjeća se i iz naših općih prilika, koje nas okružuju. Već u sv. Pismu veli prorok Jeremija:" Strašna je zloća napunila zemlju, jer nema tko da razmatra u svom srcu".

Način razmatranja. Za razmatranje je potrebno: 1. imati dotični materijal o kojem ćemo razmatrati. To se uzme bilo iz sv. Pisma, bilo iz koje druge knjige, koju nam naš duhovnik, odnosno ispovijednik preporući. 2. Kod samog razmatranja prva je stvar sabranost i podloženje samoga sebe nazočnosti Božjoj. Moli se Boga da prosvijetli pamet i takne srce. Bitno je kod razmatranja da se pusti govoriti srce, koje upravlja našu volju. Nije dobro spozanne istine previše razglabati, nego je bitno spozanno primijeniti. Dobro je da su odluke na koncu razmatranja, koje može trajati ¼ četvrt do jedan sat. Ne općenite, nego sa posebnom primjenom, t. j. stvarne. Na kraju razmatranja je zhhvala Bogu na primljenoj misošti i preporuka kojom Mu prikazuješ svoje slaboće.

Ako svaki krščanin treba da bude čovjek po svome pozivu unutarnjeg života, to nam na osobit način trebamo da budemo to mi katolici a posebno mi organizirani katolici - Križari. Ako mi hoćemo biti apostoli Katoličke Akcije, onda nam je u prvome redu molitva ono sredtsvo koje će nas dovesti do sigurnoga uspjeha.

Sveć. Joso Felicinović.